

מסכת מעילה

פרק א משנה ב

בְּשֹׁר קִדְּשֵׁי קִדְּשִׁים שֶׁיֵּצֵא לִפְנֵי זְרִיקַת דָּמִים, רַבִּי אֱלִיעֶזֶר
אוֹמֵר, מוֹעֵלִין בּוֹ, וְאִין חֵיבִין עָלָיו מְשֻׁם פְּגוּל, נוֹתֵר וְטָמֵא.
רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר, אִין מוֹעֵלִין בּוֹ, אֲבָל חֵיבִין עָלָיו מְשֻׁם
פְּגוּל, נוֹתֵר וְטָמֵא. אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא, וְהֵרִי הַמִּפְרִישׁ חֲטָאת
וְאַבְדָּה, וְהִפְרִישׁ אַחֲרַת תַּחֲתִיָּה, וְאַחֲרַת כֶּךָ נִמְצְאת הָרֵאשׁוֹנָה
וְהֵרִי שְׁתֵּי־הֶן עוֹמְדוֹת, לֹא כָּשֵׁם שְׁדָמָה פּוֹטֵר אֶת בְּשָׂרָהּ, כֶּךָ
הוּא פּוֹטֵר אֶת בְּשֹׁר חֲבֵרְתָּהּ. וְאִם פָּטַר דָּמָה אֶת בְּשֹׁר חֲבֵרְתָּהּ
מִן הַמְּעִילָה, דִּין הוּא שֶׁיִּפְטֹר אֶת בְּשָׂרָהּ: